

Landsmøtebulletin

3 / 87

- * SPØRSMÅL TIL DET ANDRE OBLI-
GATORISKE LAGSMØTET OM SKO-
LEPROGRAM.
- * VEDTAK FRA DS-LEDERKONFERAN-
SEN OM SKOLEPROGRAMDISKUSJON-
EN.
- * LAGSOPPSUMMERINGER OM SKOLE-
PROGRAM.
- * DEBATT OM SKOLEPROGRAM!
- * VEDTAK FRA SENTRALSTYRET OM
NOMINASJONSKRITERIENE.

**DAGENS
EGGEN**
Framtida
hører
ungdommen
til, heiter det.
Men når blir
eigedomsfor-
holdet
avklara?

LEDER.

SKOLEPROGRAMMET OG STRATEGIEN FOR SOSIALISMEN.

LANDSMØTET SKAL GJØRE VEDTAK OM skolen og sosialismen som et kapittel i skoleprogrammet. Hva vi endelig vedtar, vil være avhengig av hvor langt diskusjonen har kommet, og hvordan de motsigelsene som står i organisasjonen utvikler seg fram til landsmøtet.

I diskusjonen fram til nå, har de største uenighetene stått rundt synet på standpunktet om å "oppløse skolen". En svakhet i forhold til hvordan denne diskusjonen har arta seg, er at dette standpunktet i for stor grad har blitt diskutert isolert, og i for liten grad i sammenheng med hvordan vi ser helheta i hvordan arbeiderklassen skal ta makta og utvikle sosialismen mot kommunisme. Vi kan på en måte si at det ikke er den konkrete formuleringa "oppløs skolen" som er mest interessant, men den tanken og logikken som ligger bak. Når vi nå skal diskutere skolen i forhold til sosialismen på lagsmøte, må vi få en sammenheng mellom dette og hvordan vi ser for oss hele sosialismen, og hva slags helhetlig strategi vi skal kjempe for.

PÅ RØD UNGDOMS SISTE LANDSMØTER (i 1983 og 1985) ble sosialismen også behandla, og det ble vedtatt sosialismeprogram på begge disse landsmøtene. Et viktig spørsmål som var oppe til diskusjon her, er hvordan vi ser for oss at sosialismen skal bryte ned de store arbeidsdelingene i samfunnet, som holder arbeiderklassen fra å ta makta direkte under sosialismen. Dette er et avgjørende spørsmål å utvikle svar på, for å ha en strategi for å hindre at et framtidig sosialistisk samfunn ender opp med en ny herskerklasse som har makta over flertallet.

På landsmøtet i 1983 var en viktig diskusjon synet på demokratiet under sosialismen. Landsmøtet slo fast viktigheta av sånne rettigheter, og kritiserte en tradisjon i den kommunistiske bevegelsen som har sett bort fra dette. Det ble også fatta vedtak som sa at Rød Ungdom er mot lovfesta særrettigheter for kommunistpartiet under sosialismen.

På landsmøtet i 1985 var sosialismens økonomi oppe til behandling. Samtidig som landsmøtet slo fast behovet for en sterk planøkonomi, gikk det inn for sterke lokale enheter og lokal makt som viktig for at folk skal få styringa i det sosialistiske samfunnet.

ÅRETS LANDSMØTE I RØD UNGDOM føyer seg derfor inn i en tradisjon med at vi tar alvorlig på å utvikle en politikk rundt spørsmålet om makta under sosialismen. En politikk for hvordan folk skal styre samfunnet sjøl, og frigjøre seg fra at nye herskere tar over makta. "Under sosialismen vil det være stadig kamp mellom å utvikle samfunnet mot kommunismen eller vende tilbake til kapitalismen", står det i programmet fra 1983. Det er en strategi for å vinne denne kampen som landsmøtet også skal ta stilling til, og som skal diskuteres på lagsmøtet.

Jesper.

INNHALDSFORTEGNELSE LANDSMØTEBULLETTIN 3 /

LEDER :	s. 2
INNHALDSFORTEGNELSE :	s. 3
SPØRSMÅL TIL 2. OBLIGATORISKE LAGSMØTE OM SKOLEPROGRAM :	s. 4
UTTALELSE FRA DS-LEDERKONFERANSEN OM SKOLEPROGRAMDISKUSJONEN :	s. 5
NEDSTEMT FORSLAG FRA DS-LEDERKONFERANSEN OM SKOLEPROGRAM- DISKUSJONEN :	s. 6
VEDTAK FRA ÅRSMØTET I SOGN OG FJORDANE RAUD UNGDOM OM SKOLE- PROGRAM :	s. 7
KONKRET FORSLAG TIL SKOLEPROGRAMMET FRA SOGN OG FJORDANE RU :	s. 8
OPPSUMMERING FRA FLORØ RAUD UNGDOM OM SKOLEPROGRAMDISKUSJONEN :	s. 9
VEDTAK FRA SKOLELAG I OSLO OM SKOLEPROGRAMMET :	s. 10
VEDTAK FRA SENTRALSTYRET OM NOMINASJONSKRITERIENE TIL NYTT SENTRALSTYRE :	s. 12
DEBATT. DE TO SIDENE I KAMPEN FOR KUNNSKAP. Av Jesper :	s. 15
DEBATT. KOMMENTAR TIL VIGGO, LM-BULLETTIN NR. 2. Av Fritz :	s. 17

SPØRSMÅL TIL DET 2. OBLIGATORISKE LAGSMØTET OM SKOLEPROGRAM.

1. Hva betyr det at "skolen skifter klassekarakter" under sosialismen?
Vil skolen under sosialismen ha i seg mekanismer som fortsatt undertrykker jentene og arbeiderklassen?
2. Hvordan skal arbeiderklassen og kvinnene føre kampen for å bli styrere og ikke bare produsenter under sosialismen?
Hva betyr skolen og kunnskapsformidlinga i forhold til denne kampen?
3. Hvordan skal lærings organiserers under sosialismen?

NB! TIL ALLE LAGS- OG DISTRIKTSSTYRER!!

I forbindelse med det andre obligatoriske lagsmøtet om skoleprogram, er det spesielt to ting dere må sørge for blir gjort:

1. Lag oppsummering fra lagsdiskusjonen.

Vi ønsker flest mulig skriftlige oppsummeringer fra lagsdiskusjonene, som kan bli brukt i forhold til å utvikle debatten fram mot landsmøtet.

2. Gjør konkrete vedtak til skoleprogrammet.

Vi oppfordrer dere til å gjøre konkrete vedtak til skoleprogrammet, i form av endrings- og tilleggsforslag til de programmene som er sendt ut. Dette både for at det i seg sjøl er med på å utvikle diskusjonen at man formulerer ut vedtak, og for at skoleprogramkomitéen skal få vedtak fra laga og distriktene og forholde seg til i arbeidet fram mot landsmøtet.

HUSK AT FRISTEN FOR AT VI SKAL HA FORSLAG OG INNLEGG I HENDE FOR Å FÅ DEM MED I DEN SISTE LANDSMØTEBULLETTINEN FOR LANDSMØTET ER 8. MAI!!

UTTALELSE FRA DS-LEDERKONFERANSEN OM SKOLEPROGRAMDISKUSJONEN.

Rød Ungdom DS-lederkonferanse vil uttale følgende i forbindelse med behandlinga av skoleprogrammene:

Vi ønsker at diskusjonen i landsmøtekampanja om skoleprogram for Rød Ungdom skal føre fram til at organisasjonen kommer til større enighet. Vi ønsker at organisasjonen gjennom diskusjoner og uenigheter skal komme fram til en bedre politikk for Rød Ungdom.

I dag er det skarpe uenigheter i Rød Ungdom, men det å være uenig er ikke noe mål i seg sjøl. Målet med motsigelser må være å komme fram til enighet på et høyere plan.

Uti fra dette må de to syna bruke tid og krefter på å finne ut hva vi er enige om, og hva Rød Ungdom kan samles om. Dette betyr at et viktig mål er å komme fram til ett program, med dissenser på det de to syna er uenige om. Dette vil også gjøre det lettere for organisasjonen å finne ut hvor morsigelsen står.

Videre oppfordrer DS-lederkonferansen til at Rød Ungdoms diskusjon om skolen blir kjørt i Klassekampen. Målet med dette er at flere skal delta i debatten, flere syn skal komme fram. Starten på diskusjonen i Klassekampen skal være et intervju med to fra hver side.

Det å føre offentlig debatt betyr også at vi må skjerpe diskusjonen. DS-lederkonferansen ønsker ikke at detgi Klassekampen skal offentliggjøres at det er to programutkast. Vi ønsker ikke at interne forhold i Rød Ungdom skal være en offentlig debatt. Men vi ønsker at politikken skal diskuteres offentlig. Dette vil føre til at Rød Ungdom får et bedre og mer gjennomdiskutert program å vedta på landsmøtet.

SENTRALSTYRET HAR HATT AVSTEMNING PÅ 1. DEL AV DENNE UT-
TALELSEN ,OG VEDTATT Å STØTTE DEN, MOT 14 PROSENT AV
SENTRALSTYRETS STEMME:

NEDSTEMT FORSLAG FRA DS-LEDERKONFERANSEN OM SKOLEPROGRAMDISKUSJONEN.

DS-lederkonferansen har vært samla i mars for å diskutere Rød Ungdom skoleprolitikk.

I utgangspunktet så er det beklagelig at uenighetene i Rød Ungdom er så store at vi har fått to komiteer og to programmer. Men diskusjonene har vist at uenighetene er grunnleggende i synet på hvilket program Rød Ungdom trenger.

DS-lederkonferansen vil uttale at det Rød Ungdom trenger er et program som medlemmene kan bruke som et redskap i interessekampen. Særlig må det legges vekt på å utvikle diskusjonene rundt gymnaset og den kampen vi fører der. Programmet må analysere skolen i den norske virkeligheten og prøve å unngå et intellektualiserende innhold som ekskluderer vanlige medlemmer i diskusjonen.

DS-lederkonferansen innser at det står to helhetlige syn opp i mot hverandre i diskusjonen. Det har vært en svakhet til nå at motsigelsene ikke har vært presentert skikkelig ute i landet. Den beste måten dette kan skje på er at de to komiteene hver for seg jobber med å klargjøre standpunktene sine og gjør ferdig sine forslag fram til påske.

VEDTAK FRA ÅRSMØTET I SOGN OG FJORDANE RØD UNGDOM OM SKOLEPROGRAM

Årsmøtet i Sogn og Fjordane Raud Ungdom har diskutert skulen under kapitalismen, og vil oppsummere diskusjonane slik:

Norge er eit kapitalistisk land der arbeiderklassa og jentene vert undertrykte. Skulen er ein del av dette og spelar ei viktig rolle i å tilpasse folk systemet.

Borgarskapet sitt mål med skule er å utdanne den arbeidskrafta som til ei kvar tid er nødvendig for å oppretthalde produksjonen. Vi meiner at folk får ein del konkret kunnskap i skulen, men denne er innretta på å sikre kapitalistane sitt behov for arbeidskraft til ei kvar tid. Det blir viktig for folk å få ein høgast mogeleg verdi på arbeidskrafta si, og dette blir drivkrafta for læringa. Læring føregår dermed ikkje på våre eigne premisser.

Men skulen har óg ei anna viktig oppgåve, nemleg å tilsløre maktforholda og arbeidsdelinga i samfunnet. Difor blir det viktig for skulen å usynleggjere og halda ved lag klasse- og kjønnsundertrykkinga. I skulen vert folk oppdratt til å underordne seg, tilpasse seg og godta systemet slik det er.

Skulen fungerer undertrykkjande på arbeiderklassa og jentene i dag. Likevel vil Raud Ungdom forsvare alle sin rett til ei utdanning, og vi vil reise ungdom til kamp for kunnskap i skulen i dag. Raud Ungdom må stå i spissen for å slåss mot sosialdemokratiet si omstilling av skulen mot ein kombinert skule, fordi denne vil fråta ungdom retten til ei utdanning, og den vil skjerpe silinga av folk til den framtidige arbeidsmarknad som vil få bruk for færre og meir mobil arbeidskraft.

Sogn Og Fjordane sitt årsmøte. Einstemmig vedtak.

Sogn og Fjordane Raud ungdom meiner at skuleprogrammet inneheld eit nedvurderande syn på kunnskapen til arbeiderklassen. Skuleprogrammet hevdar at nokon kunnskap er viktigare enn anna for å kunne styre/ herske i samfunnet. Konsekvensen vert at kunnskapen til borgarskapet er viktigare enn arbeidarklassens og at vi dermed må tilegne og dei styrande sin kunnskap for at vi under sosialismen kan styre.

Dette meiner vi er eit feil syn på kva som er viktig å vite/ kunne for å kunne styre. Den kunnskapen arbeidarklassen har om produksjon, om si verkelegheit, om sin kultur, språk, om sitt sosiale liv må vi kommunistar slosst for. Det er denne kunnskapen om samfunnet vi vil bygge sosialismen på.

Den kunnskapen arbeidarklassen får gjennom skule er sjølvsagt viktig, men ein kan ikkje gå på skule for å lære seg å styre. Skulen under kapitalismen vil kun vere eit middel til å auke verdien på arbeidskrafta.

Kampen for kunnskap i skulen i dag, er ein kamp for at den kunnskapen arbeidarklassen har skal bli den styrande.

Einstemmig vedteke.

KONKRET FORSLAG TIL SKOLEPROGRAMMET FRA ÅRSMØTET I SOGN OG FJORDANE.

Språkleg frigjering er ein føresetnad for at vanlege folk skal kunne forstå og ta aktivt del i styringsprosessane.

Som eit viktig steg i retning av språkleg frigjering må skulen lære elevane eit skriftspråk som er tufta på målføra. Dette er og har alltid vore hovudgrunnlaget for det nynorske skriftspråket. Bokmålet har derimot hovuddrag som bryt med dette grunnlaget. Dette gjeld både "radikalt" og "moderat" bokmål.

Raud Ungdom arbeider for at skuleungdom skal kunne nytte målføret sitt. Vi jobbar for at foreldre og skuleungdom på lengre sikt skal samle seg om og ta i bruk det nynorske skriftspråket. Samnemnaren for dei norske målføra i by og bygd.

Einstemmig vedteke.

OPPSUMMERING FRA FLORØ RØD UNGDOM OM SKOLEPROGRAMDISKUSJONEN.

1. Skulen si viktigste rolle er å lære vekk kunnskap, å kvalifisere den arbeidskrafta det er trong for i samfunnet til ei kvar tid.

Skulen har òg ei oppdragande rolle. Men herskarane har alltid klart å oppdra folk uavnegig av kva type skule/ kor godt utbygd skulen har vore. Dette fordi den oppdragande rolla fins i andre institusjonar og lik som i familien og i religionen.

I skulen lærer vi mykje unyttig/ ufarleg kunnskap. Målet med å gå på skule er ikkje å lære for eigen del, men for å få best mogeleg karakterar, for å få ein god jobb.

2.

Pensum og mønsterplan bestemmer kva vil skal lære, og korleis. Jenter sin måte å lære på og jenter sine interesser blir nedvurdert. Jenter blir premiært på form, ikkje innhald. Læraren stiller vanskelege spørsmål, og målet er i sei kva læraren meiner ikkje kva du sjøl meiner.

Skiljet mellom teori og praksis medfører at mange får problem med læringa, med å sjå vitsen med læringa. Vi lærer herskarane si historie, ikkje om arbeidsfolk og kvinner si historie. Måten skulen er organisert på tek kunnskap frå jenter og arbeidarungar.

Store klassar fører til kamp om tida til læraren.

Samarbeid = juks fører til at mange taper i konkurransen om misser trua på seg sjøl.

3. Krav vi må stille:

- alle skal lære, alle har rett til utdanning
- vi må lære meir om korleis samfunnet fungerer på skulen

Raud Ungdom seier reis kampen for kunnskap, men kva tyder det. Vi må gå grundigare inn på kva kunnskap vi er for og mot og kvifor. Kvifor t.d. gå ut mot alt som heiter verdifag? Vi må kjempe for å auke statusen til verdifag, og gå inn for at jentelinger skal få staus.

Raud ungdom må få betre fram at vi meiner yrkesskulen skal vere yrkesutdannande, og at allmennfagleg skal vere studieførebuarde.

Det er det som er viktig å gå mot enhetsskule, ikkje å vere konsekvent mot alt som heiter valgfag.

VEDTAK FRA SKOLELAG I OSLO OM SKOLEPROGRAMMET.

Skolelag 2 mener hovedsida ved skolen under kapitalismen er at den er borgerskapets skole. Det vil si at det er borgerskapets interesser som bestemmer hvordan skolen ser ut og fungerer. Dersom borgerskapet hadde hatt interesse av at alle skulle lære like mye, hadde alle lært like mye. Borgerskapet hadde da realisert alt som fantes av kunnskaper om pedagogikk og gjort alt for å videreutvikle disse. Idag er det sårn at noen lærer mer enn andre. Den dypeste årsaken til det er at borgerskapet har interesse av det.

Nå er behovet for en fleksibel arbeiderklasse stort, og enhetsskolen blir gjennomført, samtidig som at bevilgningene til skolen blir minsket. Fagstatusen blir svekket både på yrkesskolen og på gymnaset, en fleksibel arbeiderklasse kan ikke ha fagstolthet, men må kunne litt om alt, og også være arbeidsløs i perioder av livet sitt.

Det er samfunnsutviklingen som bestemmer både formen og innholdet i skolen, det vil si : Hvordan folk lærer, og hva folk lærer. I forhold til kampen er det viktig å kjempe om hva vi skal lære på skolen, altså innholdet i skolen.

Dessuten må vi kjempe for større bevilgninger til skolen slik at pedagogiske ideer for hvordan få med seg alle i undervisninga kan gjennomføres, noe økonomien i skolene i dag ikke tillater. De kampene som føres mot nedskjæringer er i virkeligheten en kamp for å lære, men også en kamp om innholdet i undervisninga.

Dette er alle kamper som retter seg mot borgerskapet, både økonomisk og ideologisk, ved kamp mot nedskjæringer og kasp mot verdiformidling.

Derfor vil skolelag 2 ha et program som retter seg mot borgerskapets skolepolitikk som innebærer både nedskjæringer og svekking av kunnskapsformidlinga, egentlig 2 sider av samme sak. Det må føres en ideologisk og en økonomisk kamp i skolen fordi disse retter seg mot de angrepene borgerskapet fører mot skolen nå.

Skolelag 2 i Oslo har også diskustert dei to skoleprogramma som er sendt ut til førebuingmateriell til landsmøtet. Skolelaget meiner det har vore fruktbart at to program er blitt sendt ut, slik at motsigelsen er blitt blitt klarere. Problemene er at ein i del 3 (konkret del) ikkje har komme særleg lenger enn skoleprogrammet fra landsmøtet i 1983. Skolelaget meiner at dette er det som først og fremst må jobbes med framover.

**DAGENS
EGGEN**

**Samfunns-
kaka er no
omgjort til
smultring. Dei
fleste skal
nøye seg med
holet i han.**

VEDTAK FRA SENTRALSTYRET OM NOMINASJONSKRITERIENE TIL NYTT SENTRALSTYRE

Sentralstyret har fått kritikk fra Oslo DS, medlemmer i Trondheim og andre medlemmer rundt omkring i landet på nominasjonskriteriene.

Kritikken går på tre punkter:

1. I et vedtak fra Oslo DS heter det: "Oslo DS mener nominasjonskriteriene som er vedtatt av Rød Ungdoms sentralstyre griper rett inn i de politiske uenighetene i Rød Ungdom. Vi mener dette er uenigheter som først og fremst hører hjemme i beretning og programdiskusjon på landsmøtet.

Vi mener det viktigste grunnlag for valg til sentralstyre må være den enkelte persons styrker og svakheter. I forhold til egenskaper vi mener er viktig i det revolusjonære kommunistiske ungdomsforbundet. Konkrete standpunkt i en gitt situasjon må ha underordnet betydning, hvis ikke vil dette føre til utsiling på ikke vitenskapelig grunn.

Vi oppfatter det som at kriteriene vil ekskludere store deler av landet, da en ber om standpunkt til spørsmål det stort sett bare er motsetninger til i Oslo organisasjonen. Det er her motsetningene er reist og flere syn er representert."

2.

I vedtaket fra Oslo DS heter det videre: "Vi vil på det sterkeste kritisere at kriterier som masselinje, evne til kritikk og sjølkritikk og forhold til alkohol og stoff er fjernet. Vi anser dette som svært viktige egenskaper for enhver revolusjonær. Uten at medlemmene som helhet søker å ha en så god masselinje som mulig, har vi ikke noe grunnlag hverken for aktiv revolusjonær virksomhet eller utvikling av teori."

3.

Den tredje kritikken som er kommet opp, spesielt fra Trondheim, er at kriteriene er alt for omfattende å skrive sjølvvurdering utifra. Folk føler at det blir stilt alt for høye krav til dem,

og at det er alt for vanskelig å vurdere seg sjøl utifra så omfattende spørsmål.

Sentralstyrets svar på kritikken:

1. Til kritikken om politisk utsiling

Sentralstyret mener at valg av sentralstyre til Rød Ungdom først og fremst er et politisk valg. Å si noe anna vil være å underslå at det er forskjellige syn i Rød Ungdom på mange politiske spørsmål. At det er uenigheter og forskjellige syn, er ikke negativt, men en styrke for å utvikle Rød Ungdom framover.

Vi mener videre at medlemmer i Rød Ungdoms sentralstyre skal ha en mening om viktige politiske spørsmål som angår Rød Ungdoms fremtid.

Sentralstyret streka derfor opp tre saker som er viktige for Rød Ungdom i dag:

- Vurdering av Rød Ungdoms arbeid i dag og i neste periode, folks praksis og erfaring i forhold til deres standpunkter.
- Politisk syn/filosofi
- Lederfilosofi
- I tillegg til disse punktene, blei det satt opp et kriterie om hvordan folk vurderer seg sjøl, deres styrker og svakheter, og hvilken betydning kjønn og klassebakgrunn har i forhold til dette.

En vurdering av de politiske sakene er sjølsagt ikke fordi sentralstyret skal "kartlegge" standpunktene til folk for deretter å sile ut dem som står på det "riktige" standpunktet. Folks politiske standpunkter skal tvertimot være kjent og legges fram åpent i løpet av landsmøte-kampanja og under landsmøtet.

Det som er viktig er at folk som velges skal ha en mening om hvordan f.eks. Rød Ungdom skal drive arbeidet i neste periode, og hvilke oppgaver som er viktige. Dette er spørsmål som ikke angår bare lokal-organisasjonen, men hele landet.

2. Til kritikken om at kriteriene er mangelfulle

Sentralstyret mener at underpunktet til kriteriet A. i høyeste grad dreier seg om masselinje: "Hva er folks praksis i forhold til deres politiske standpunkter, og hvilke politiske erfaringer har folk i og utafor Rød Ungdom".

Videre underpunkt til kriteriet D. om lederfilosofi: "...evnen til å gjøre folk sjølstendig politisk. å tillate at folk gjør sine egne erfaringer og feil.."

Masselinje betyr hvordan vi forholder oss til folk både i og utenfor organisasjonen, hvilken praksis vi har i forhold til å prøve ut standpunkter og politikk i virkeligheten. Det handler også om å stole på folk og ha tillit til folks erfaringer og arbeid.

Evne til sjølkritikk/kritikk, forhold til stoff/alkohol er sjølsagt viktig. Men det er mange flere ting som er viktige å vurdere som ikke er ført opp som kriterier. Ekse.: evne til å løse motsigelser, gutters syn på jenter, lojalitet til bevegelsen - til den demokratiske sentralismen - evne til enhet utad, pluss mange andre saker.

I arbeidet til nominasjonskomiteen vil mange andre forhold enn kriteriene bli vurdert, forhold som må vurderes uansett hva slags kriterier man har. Dette gjelder ikke minst saker som går på Rød Ungdoms vedtekter (alkohol/stoff, kvinnemishandling, den demokratiske sentralismen, fraksjonisme osv.)

3. Til kritikken om at kriteriene er for vanskelige og omfattende.

Sentralstyret tar sjølkritikk på at kriteriene blei sendt ut i den forma det blei gjort. Vi er enige i kritikken om at disse virker for "topplans-orientert" på folk, og at folk kan bli skremt fra å la seg nominere fordi kriteriene er for vanskelige.

Vi mener innholdet i kriteriene er riktige, men at disse først og fremst skal være et redskap for nominasjonskomiteen.

I forhold til hvordan folk skal vurdere seg sjøl, burde kriteriene vært sendt ut i en helt annen form, dvs. vært mindre omfattende, gjort mere forståelige og konkrete. Vi mener at kriteriet om politisk syn/filosofi ikke er viktig i forhold til egen-vurdering. Dette kriteriet er heller ikke av stor betydning når det gjelder hva folk bør ta stilling til.

Sentralstyret beklager at disse feila blei gjort.

DE TO SIDENE I KAMPEN FOR KUNNSKAP.

Av Jesper.

SOM JEG OPPFATTER DET ER DET STORT SETT ENIGT I RØD UNGDOM OM AT KAMP FOR KUNNSKAP SKAL Være UTGANGSPUNKT FOR VÅR SKOLEPOLITIKK. MEN SKAL VI KUNNE REISE EN VIRKELIG KAMP FOR KUNNSKAP I SKOLEN, MÅ VI SE DET TOSIDIGE I DENNE PAROLA, ELLERS BLIR POLITIKKEN VÅR FEIL. JEG MENER AT DET SYNET SOM ER REPRESENTERT AV SENTRALSTYRETS MINDRETALL IKKE SER DENNE TOSIDIGHETA, OG DERFOR ENDER OPP MED EN SKOLEPOLITIKK SOM REDUSERER VIRKELIGHETA PÅ EN SÅNN MÅTE AT VIRKELIGHETSBESKRIVELSENER IKKE BLIR RIKTIG.

Dette utgangspunktet blir derfor også feil i forhold til å reise kampen for kunnskap i skolen. Jeg skal nå forklare hva jeg mener med dette.

FORSVARE SKOLEN SOM KUNNSKAPSFORMIDLER I DAG

På den ene sida må vi ha et forsvar for skolen som en best mulig kunnskapsformidler for flertallet i dag. I dag angripes skolen og folks rett til utdanning fra mange kanter - gjennom omstruktureringer som veteranmodellen står for, gjennom nedskjæringer som nedlegginger av klasser, gjennom ei elendig studie-

finansiering, skolepenger osv. osv. Alt dette henger sammen med omstillinga av kapitalismen og omstillinga av skolen. I dette perspektivet mener jeg at meste-
parten av Rød Ungdoms "tradisjonelle" interessekamp har ligget.

Dette beinet må vi fortsatt stå på i interessekampen. Samtidig trenger vi - spesielt i forhold til gymnaset - å diskutere hvilke konkrete krav vi skal kjøre fram i kampen mot omstillinga av skolen, og grunnlaget for disse kravene.

FLERTALLET HOLDES VÆKK FRA RETTEN TIL KUNNSKAP

På den andre sida møter denne politikken et problem i at den skolen vi må forsvare mot omstillinga samtidig er en skole som fratar flertallet retten til kunnskap. Skolen lærer bort kunnskap, men alle lærer ikke like mye, og det er forskjellig hva man lærer. Disse forskjellene har først og fremst å gjøre med elevenes klassebakgrunn og kjønn. I stikkordsform mener jeg at viktige ting som spiller inn her er:

- Du lærer ikke fordi det er kunnskapen i seg sjøl som er viktig for deg, men på grunn av de kvalifikasjonskravene som kapitalismen stiller for at du skal selge arbeidskrafta di som en vare.
- Skolen er skilt fra praksis, det er ikke flertallet sin erfaringsbakgrunn som kunnskapsformidlinga tar utgangspunkt i.
- Språket og kunnskapskulturen i skolen bygger på en akademisk middelklasse og overklasse sin måte å se verden på.

debatt

Det at skolen fratar flertallet retten til kunnskap henger både sammen med hva slags kunnskap som blir formidla, og måten den blir formidla på. Jentene formes som sosiale kjønn, og arbeiderklassen formes til å selge arbeidskrafta si og godta det.

Dette har vært ei viktig side ved skole- diskusjonen som har gått i Rød Ungdom i den siste perioden. Vi har prøvd å trenge djupere ned i skolen og analysere og se hva som faktisk skjer der. Et hovedproblem har da vært at det står et syn som med ulik begrunnelse ser bort fra og unngår å gå inn på disse sidene ved skolen. Dette synet får et feil syn på kampen for kunnskap, fordi det ikke vil ta for seg det som skjer i sjølve skolen i forhold til kunnskapsformidlinga.

Et eksempel på dette, er hvordan spørsmålet om "kampen i klasserommet" har blitt møtt. Det har blitt hevda at å snakke om kampen i klassekampen blir å gjøre læreren til hovedfienden, og ikke gjøre kampen til en kollektiv kamp. Et sånnt syn står for ei total forvrenging av det som er innholdet i "kamp i klasserommet"-synet. For prøendet er jo at det foregår en kamp hver time på skolen, som for den enkelte elev framstår som hans/hennes private kamp for å lære kunnskap ut fra den måten skolen formidler kunnskap på. Det "private ansvaret" gjør at det framstår som din egen feil når du mislykkes og ikke fikser faget. Denne kampen dreier seg om klassekamp og kjønnskamp, og den foregår hele tida. Vår oppgave, som en revolusjonær ungdomsorganisasjon, må da nettopp være å få denne "private" kampen til å bli en kollektiv kamp. Men skal vi klare det, må vi først ha ei analyse av hva som faktisk skjer. Og da er jeg tilbake til

problemet i at et syn i Rød Ungdom unnlater å gå inn på å lage ei sånn analyse.

ET SÆREGEN ANALYSE AV SKOLEN

Et argument som har blitt brukt for å gå mot ei sånn analyse, er at "vi kan ikke lage ei særegen analyse av skolen, det blir å isolere skolen fra samfunnet."

Og: "Årsakene til undertrykkinga i skolen ligger i samfunnet".

Jeg mener også at skolen er forma av det samfunnet den eksisterer i, og at det vi ser i skolen må spores tilbake til samfunnet. Samfunnet legger grunnen for hva slags skole vi har.

Men dette utelukker ikke at klasse- og kjønnsundertrykkinga i samfunnet tar særegne former i skolen. Det finnes bestemte mekanismer i skolen som undertrykker på bakgrunn av klasse og kjønn. På samme måte som vi må gå "inn i" familien når vi analyserer den rolla den spiller (privat omsorgsarbeid som er ubetalt, privat forsørgelsessystem, osv.), må vi gå inn i skolen og se på hvilken måte undertrykkinga foregår der. Hvis ikke, reduserer vi systemkritikken vår til allmenne utalelser og fraser. Og med utgangspunkt i en særegen kritikk av hvordan fx jenteundertrykkinga foregår i skolen, kan vi klare å trekke trådene videre og vise hvordan hele

samfunnet bygger på kvinneundertrykking.

"DET SÆREGNE VED MOTSIGELSEN"

I artikkelen sin "Om motsigelsen"

(Verker i utvalg, s. 63) tar Mao opp spørsmål som er nært knytta til dette.

Han skriver blant anna:

"Først nå menneskene kjenner til det særegne vesenet hos mange ulike ting, kan de gå videre til å generalisere og til å kjenne tingenes felles vesen. Når menneskene oppnår kunnskapen om dette felles vesen, bruker de den som veiledning og går videre til å studere ulike konkrete ting som ikke er blitt

studert enda, eller som ikke har blitt studert grundig nok, og til å avdekke det særegne vesenet hos hver av tingene. Bare på den måten er de i stand til å utfylle, berike og utvikle sin kunnskap om tingenes felles vesen og til å hindre at denne kunnskapen visner eller forsteinnes." (Side 72).

Jeg anbefaler alle om å lese denne artikkelen i forbindelse med den diskusjonen vi har nå, i forhold til om vi trenger ei særegen analyse av det som skjer i skolen.

JESPER.

KOMMENTAR TIL VIGGO, LM-BULLETIN 2.

Av Fritz.

-Kommentar til Viggos innlegg side 11 i LM-bulletin nr. 2.-

En kan si hva en vil om diskusjonsmetodene som Viggo bruker i sine innlegg i BV og LM-bulletinene, men hans siste innlegg skal ha ros for å klargjøre en del av bakgrunnen for hans voldsomme angrep på ledelsen i Rød Ungdom og arbeidsutvalget. Samtidig går innlegget lengre i retning av å diskutere sjølve skolepolitikken. Tidligere innlegg har på overflata dreid seg om den håpløse ledelsen som verken er for interessekamp eller sosial praksis. Nå innrømmer Viggo at også arbeidsutvalget/ flertallet i sentralstyret er for interessekamp, men at han og AU definerer interessekamp på skolene forskjellig.

De viktigste standpunktene i Viggos innlegg oppsummerer jeg sånn:

- 1) AU er for å drive kunn ideologisk klassekamp.
- 2) AU's skolepolitiske linje splitter elev/ lærer, gutt/ jente og elever etter "skoleflinkhet".
- 3) Skolen er ikke med på å reprodusere klassene - den bare tilpasser folk til de eksisterende klasseforholda.

Debatt

Den første påstanden må AU svare for sjøl, men sett litt fra sidelinja kan jeg ikke skjønne at AU har skrevet at Rød Ungdom kun bør drive ideologisk klassekamp. I såfall tror jeg ikke bare folk i Oslo, men hele landet hadde reagert. Hvis en leser flertallets beretningsforslag vil en se at Viggo roter når han på side 12 skriver: "En rein ideologisk klassekamp (-.....) er generallinja til ledelsen.

Jeg mener den ideologiske kampen er jævlig viktig i dag. Arbeiderklassen står overfor ei masseslakt og omstilling som gjør det viktigere enn noen gang med systemkritikk, utvikling av et mer helstøpt sosialismealternativ og ideologisk kamp. Men den ideologiske klassekampen kan sjølsagt ikke drives isolert fra den økonomiske og politiske kampen. Jeg er for å diskutere skolepolitikk utifra det perspektivet som vi i Rød Ungdom nå har starta, men jeg er ikke dermed for misjon. Det synes som om Viggo mener det er en uadskillelig sammenheng mellom Rød Ungdoms skolediskusjon og misjon. Nå kan en

del av de utspill som ledelsen kom med i høst, og det må de kritiseres for, tolkes som om de var imot jobbing i YLI og NGS og så på ser kjempearbeidet som mange Rød Ungdommere gjør der som mindre viktig. Men ledelsen har nå tatt kritikk på dette. Jeg tror ikke noen i organisasjonen mener at vi ikke skal ta del i og forsøke å lede elevbevegelsen. Uenighetene går på hvilken plattform denne kampen skal føres utifra.

Til den andre påstanden .

På grunn av et sitat fra "materiale til lagsmøte om skolepolitikk", mener Viggo at ledelsens skolepolitikk er en skolepolitikk for splittelse mellom elevene innbyrdes og mellom elev/ lærer. Sitatet som Viggo mener uttrykker dette er:

"Rød Ungdoms oppgave er å drive revolusjonær interessekamp, utfordre makta og sette ord på alle konfliktene elevene opplever i skolen. Denne kampen må føres i klasserommet, i skolen og ikke utafor."

Hvis en trekker setningen uhyre langt og ser den isolert kan en kanskje tro at AU mener at årsaken til undertrykkinga i skolen ikke har noe med samfunnet forøvrig å gjøre, og at vi ikke bør drive kamp mot statens rasering av utdanninga. Men : da må en trekke det fryktelig langt også. Da er det på grensa til det jeg vil kalle å lete febrilsk etter motsetninger en kan bruke som kritikk mot ledelsen.

Setninga ovafor ekskluderer ikke kamp mot nedskjæringer, sosialdemokratiets planer for omstillinga av skolen, for flere lærere i klassene osv. Jeg oppfatter det derimot som et forsøk på å gi skolepolitikken vår en breiere plattform. Her forsøker en å gå inn i skolen, inn i klasserommet og prøve å reise jentene, arbeiderklassen og "skoletaperne" sjøl til kollektiv kamp mot undertrykking og for kunnskap på egne premisser. Undertrykkinga i skolen (som hovedsaklig er et produkt av kapitalismen), skjer mest i timene, det er da du blir lært din udugelighet i forhold til å styre samfunnet og det er der kunnskap/ verdiformidlinga skjer.

Noe av det som er bra i skolediskusjonen, foruten jenteperspektivet, mener jeg er at vi har begynt å ta utgangspunkt i "skoletaperne" og det destruktive opprøret som disse gjør. Gjennom å diskutere undertrykkelsesformene og innholdet i skolen (neida, jeg har ikke glemt sosial praksis), kan vi utvikle en politikk som er med på å gjenreise stoltheten

hos de som får dårlige karakterer (det framtidige B- og C-laget). Og reise dem sjøl til kollektiv og individuell kamp for kunnskap. Dermed kan vi komme fram til en djupere skolepolitikk, en skolepolitikk som holder sjøl om regjeringa plutselig skulle bevilge 50 milliarder ekstra til skolen.

Dessuten tror jeg det vil være lettere å reise ungdom til kamp mot omstillinga hvis de sjøl har en bevissthet om hvorfor kunnskap er viktig og hvordan de i dag blir holdt borte fra det meste av den. Dette er ikke å splitte elevene. Tvert i mot er det å ta alvorlig de splittelsestendensene vi allerede ser, hvor folk som ikke fikser skolen gjør et mer eller mindre synlig opprør både mot lærerne og de "skoleflinke". Men å kjempe mot splittingsa er vanskelig - det er mye av de samme vanskelighetene som oppstår, og vil i enda større grad komme til å oppstå, når vi skal kjempe for enhet mellom de forskjellige gruppene innad i arbeiderklassen og mellom arbeidere/ arbeidsløse.

Det samme gjelder jentekampen. Vi må reise jentene sjøl til kollektiv kamp mot undertrykkinga utifra hva de opplever i skolen og i klasserommet. Viggo sier dette er å splitte jenter og gutter. Nå er det faktisk sann at det er guttene som dominerer i klasserommet når jentene blir dominert. Det er også læreren som gir ordet til guttene (eller lar guttene ta ordet) , som bruker gutteeksempler, tar utgangspunkt i gutteerfaringer osv. (Likevel er det det økonomiske systemet som er hovedårsaken til undertrykkinga i skolen).

At jentene kjemper for kunnskap i skolen og mot undertrykking, er ikke noe fundamentalt annet enn når jentene kjemper mot undertrykking i arbeidslivet eller i familien. Vi må sloss for at opprøret retter seg for et anna samfunnssystem, men samtidig er det guttene som har privilegier og guttene som ikler mannsrollen. Og det er også guttene som kan gjøre noe for å forandre seg, slik at elevene kan samle seg til en mer enhetlig kamp for kunnskap. Vi kan ikke være redd for at jentenes opprør i skolen splitter jenter og gutter. Hva er i tilfelle alternativet?

Viggos siste påstand. Jeg mener at skolen er ,med å reprodusere klassene - i betydninga siler folk som skal inn- gå i de forskjellige klassene. Det står ikke folk klare til å gå inn i arbeiderklassen, småborgerskapet eller borger- skapet sjøl om kapitalistene står med merverdien i handa og skal sette den inn i produksjonen i gjen. Klassene er ikke reprodusert ved det, sjøl om jeg er enig i at grunnlaget for klassesamfunnet under kapitalismen ligger her. Det trengs konkrete mennesker som skal inngå i klassene. Mennesker som har blitt utsilt til en bestemt posisjon i (og utafor) produksjonen, og som har godtatt denne posisjonen. Her er skolen en viktig institusjon som er med og siler ut og re- produserer disse menneskene. Derfor mener jeg vi også kan si at skolen er med å reprodusere klassene.

Likevel er jeg enig med Viggo, i kritikken av setninga i forberedelsesmaterialet til skolelagsmøtet: "Skolens viktigste oppgave er å reprodusere det eksisterende pro- duksjonsforholdet (eiendomsforholdet)". Dette må tolkes som om det er skolen som er senter for den kapitalistiske utbyttinga, og det blir jo feil. Ledelsen må kritiseres for å skrive dette. Men, og dette har med sjølve diskusjonen å gjøre: Ledelsen har ved flere anledninger uttrykt seg om det jeg mener er klønede og upresist. Ser en derimot hele heftet til lagsmøtet om skolepolitikk under ett, finner en ut at det ikke er et politisk standpunkt i ledelsen at det er "i skolen samfunnets basis ligger", for å si det like teit.

Hvis en går inn for det finnes en lett enkeltsetninger og enkeltuttalelser som kan brukes som "bevis" på ei idea- listisk linje. Men dette er et spørsmål om målet med disku- sjonen er angrep mot ledelsen, eller å oppnå størst mulig enhet rundt et best mulig grunnlag for å kjempe for vårt felles mål: det klasseløse samfunnet.

Fritz, Oslo

